Kraków, dnia 31 marca 1936 r.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

55

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 18 marca 1936 r.
w sprawie ustalenia liczby uczniów w przedsiębiorstwach elektro-instalacyjnych.

Na podstawie art. 125 ust. 4 i 132 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz po porozumieniu się z Okręgowym Inspektorem Pracy i po wysłuchaniu opinji Izby Przemysłowo-Handlowej zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla przedsiębiorstw elektro-instalacyjnych ustalam stosunek liczebny uczniów do zatrudnionych wykwalifikowanych pomocników (monterów) w następujący sposób:

a) w przedsiębiorstwach, które nie zatrudniają żadnych pomocników — 1 uczeń;
b) na pierwszego stale zatrudnionego pomocnika — 1 uczeń;
c) na każdych dalszych 2 pomocników — 1 uczeń.

§ 2. Przy obliczaniu wykwalifikowanych pomocników przyjmuje się za miarodajną przeciętną liczbę wykwalifikowanych pomocników, zatrudnionych w ciągu poprzedniego roku.

§ 3. Winni naruszenia niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 126 do 129 prawa przemysłowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Wojewoda: **Dr. Małaszyński**
Wicewojewoda

56

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 28 lutego 1936 r.
w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz usuwaniu nieczystości i wód opadowych w m. Chrzanowie.

Na podstawie art. 408 pkt. pkt. 12 i 14, art. 410 pkt. pkt, 9 i 12 oraz art. 415 pkt. c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r, (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), na wnioski Wojewody krakowskiego z dnia 26 czerwca 1933 r. i z dnia 7 listopada 1934 r. L. KBB. II-1-55, oparte na uchwałach Rady Powiatowej w Chrzanowie z dnia 7 czerwca 1933 r. i z dnia 22 czerwca 1934 r. zarządzam, co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

A. Urządzenia wodociągowe.

Obowiązek połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

§ 1. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1-ym, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na którym znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§ 2. Nieruchomości prywatne, niezabudowane budynkami, określonemi w § 1, w chwili otwarcia miejskiego wodociągu na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 1. jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do budynków przy zakładach przemysłowych tudzież do grup budynków, jak naprzykład kolonje robotnicze i t. p., o ile są one zaopatrzone z własnych urządzeń w wodę, odpowiadającą warunkom dobrej wody do picia, jak również nie wprowa-

dzają przymusu pobierania wody dla celów technicznych i przemysłowych.

§ 3. O czasie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 4. W razie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń wodociągowych na nieruchomości w terminie, ustalonym zgodnie z § 1 ust. 1 lub w okresie przewidzianym w § 1 ust. 2 albo w § 2, Zarząd Miejski ma prawo wykonać te urządzenia na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem gminnym.

§ 5. Połączenia domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim na przestrzeni od wodomierza lub miejsca przeznaczonego na jego umieszczenie, do rurociągu ulicznego wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Połączenia te na przestrzeni od wodomierza do rurociągu ulicznego stanowią własność gminy i będą na jej koszt utrzymywane

Zwolnienie od obowiązku połączenia nieruchomosc z wodociągiem gminnym.

§ 6. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może wyjątkowo zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku, zwolnienie traci swą ważność.

Kolonjom robotniczym i właścicielom domów skromnie wyposażonych, oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym Zarząd Miejski może zezwolić, do czasu zmiany charakteru zabudowania, na urządzenie ich kosztem zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego,-zamiast zwykłych urządzeń wodociągowych.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§ 7. W przypadkach, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest niewystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich lub wysoko położonych budynków, właściciel nieruchomości jest obowiązany zastosować odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Wykonywanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§ 8. Domowe urządzenia wodociągowe powinny być wykonane przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wraz z późniejszemi zmianami.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§ 9. Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego po wykonaniu domowych urządzeń wodociągowych może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnienie do wysokości 7 atmosfer i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia wodociągowe.

§ 10. Urządzenia wodociągowe, wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów, mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalniająco wytrzymują próbę ciśnienia na 7 atmosfer, i o ile przez Zarząd Miejski stwierdzonem zostanie, że nie wykazują zbyt znacznych odchyleń technicznych od niniejszych przepisów.

Zarząd Miejski może zarządzić zasypanie istniejących studzien, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

Utrzymymanie domowej instalacji wodociągowej.

§ 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenia z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdem zauważonem uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonywanie wszelkich robót na połączeniu z wodociągiem miejskim od wentyla

spustowego z wodomierzem włącznie należy do Zarządu Miejskiego.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12. Zarząd Miejski może zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących przypadkach:

1) w razie stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem;

2) w razie stwierdzenia, iż woda w wodociągu jest zanieczyszczoną w sposób dla zdrowia szkodliwy;

3) w razie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych;

4) jeżeli odbiorca, pobierający wodę dla celów przemysłowych, zalega z opłatami za wodę lub za kanały.

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki powyżej wskazane powody nie ustaną.

W razie nieusunięcia przez właściciela nieruchomości braków w instalacji, określonych wyżej w pkt. 1. w terminie, wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczaniu wody

§ 13. Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą, jako też wskutek robót, wykonywanych przez Zarząd Miejski w celach rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu albo też spowodowane przyczynami, wskazanemi w § 12 nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamierzonej przerwie zainteresowan powinni być możliwie na czas zawiadamiani

Kontrola domowych urządzeń wodociągowych

§ 14. W celu kontroli domowych urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18 do godziny 8.

Opłaty za korzystanie z wody.

§ 15. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem gminnym albo powinny były być połączone z tym wodociągiem, w myśl § 1 ust. 1 bądź w okresie przewidzianym w § 1 ust. 2 albo w § 2, tudzież za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za wodę, zużytą dla celów domowych, pobiera Zarząd Miejski według swego uznania ryczałtowo lub według miesięcznych wskazań wodomierzy.

Opłaty ryczałtowe nie mogą być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę według wskazań wodomierza nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych.

Celem kontroli pobierania wody przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo wstawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Zwolnienie właściciela nieruchomości od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim (§ 6) nie zwalnia go od obowiązku uiszczania ryczałtowych opłat wodociągowych, przewidzianych w § 91 pkt. 1. lit. b.

§ 16. Opłaty za wodę, używaną dla celów przemysłowych, będą pobierane według specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie.

§ 17. Opłatę za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

O ile w poszczególnych mieszkaniach są oddzielne wodomierze, Zarząd Miejski może pobierać powyższą opłatę bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Pracownicy miejscy, odczytujący wskazania wodomierza, zgłaszają się u właściciela nieruchomości lub jego pełnomocnika, który może być obecny przy odczytywaniu wodomierza. Przy takiem odczytywaniu powinien być obecny do pomocy dozorca domu, o ile taki istnieje.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości z powodu braku dostępu do wodomierza dwa razy z rzędu nie można było dokonać odczytu, koszta trzeciego odczytu i następnych ponosi właściciel nieruchomości.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Zarządu Miejskiego.

§ 18. Za prawo korzystania ze wspólnych zdrojów i studzien (§ 6) właściciele nierucho-

mości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają opłatę według taryfy (§ 91 pkt. 1 lit. b.).

§ 19. Od lokali niezajętych nie pobiera się opłat ryczałtowych, z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza, do pokrycia której obowiązany jest właściciel nieruchomości.

§ 20. Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza.

§ 21. W razie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza, może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do kasy Zarządu Miejskiego na koszta badania kwotę ustaloną w taryfie.

Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach ustalonych przez Główny Urząd Miar. W razie przekroczenia tych granic, koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przyczem w tym wypadku w następnym okresie obrachunkowym potrąca z rachunku sumę, wpłaconą na koszta sprawdzenia wodomierza oraz potrąca lub dolicza koszt wody, błędnie wykazanej bądź niewykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 22. Jeśliby przy pobieraniu opłat za wodę według wskazań wodomierza wodomierz z powodu wadliwego działania w danym miesiącu nie wskazał ilości pobranej wody, ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej, otrzymanej według wskazań wodomierza za 2 miesiące: poprzedzający zepsucie się wodomierza i następny po ustawieniu nowego wodomierza.

§ 23. Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miejskiego połączone z udzieleniem pozwolenia, uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Opłaty nieuiszczone w terminie będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

B. Urządzenie kanalizacyjne.

Obowiązek połączenia nieruchomości z kanalizacją gminną.

§ 24. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże lub przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczzch, po otwarciu kanału miejskiego na danej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem ulicznym miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak od 1 roku od daty otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu.

W razie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na których znajduje się kanał miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być skanalizowane i połączone z kanałem ulicznym przed oddaniem do użytku części budynków nadbudowanych, powiększonych lub przebudowanych.

§ 25. Nieruchomości prywatne, niezabudowane w chwili otwarcia kanału miejskiego na odnośnej ulicy lub placu budynkami, określonemi w § 24, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 1 jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do zakładów przemysłowych i górniczych tudzież do grup budynków jak np. kolonje robotnicze, gdy te zakłady lub grupy budynków posiadają urządzenia kanalizacyjne, działające w sposób, uznany przez władze za właściwy.

§ 26. Zarząd Miejski może zażądać wykonania w wyznaczonym okresie połączenia z kanałem ulicznym ścieków z nieruchomości niezabudowanej budynkami, o których mowa w § 24, o ile to będzie uznane za konieczne ze względów zdrowotnych.

Ponadto ze względu na lokalne warunki na nieruchomościach o kilku frontach Zarząd Miejski może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych i połączenia tych kanałów z odnośnemi kanałami ulicznemi.

§ 27. O czasie otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 28. W razie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń kanalizacyjnych w terminach względnie okresach ustalonych po myśli §§ 24, 25 i 26 Zarząd Miejski ma prawo wykonać będące w mowie urządzenia na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałami gminnemi.

§ 29. Przyłączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości przez wybudowanie przykanalika od granicy nieruchomości do kanału ulicznego.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należnośai z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Utrzymanie przykanalika w porządku należy do Zarządu Miejskiego, jeżeli jednak uszkodzenie lub nieprawidłowe jego dzialanie wywołane zostało na skutek niewłaściwego korzystania z domowych urządzeń kanalizacyjnych lub wadliwego działania tych urządzeń, — koszta naprawy ponosi właściciel nieruchomości.

Odroczenie terminu wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§. 30. W przypadkach, gdyby warunki lokalne uniemożliwiały skanalizowanie nieruchomości lub gdyby koszt tego skanalizowania był zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości, usuwanie zaś wód opadowych i ściekowych byłoby należycie zabezpieczone w inny sposób, Zarząd Miejski może odroczyć w drodze wyjątku termin wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych, ustalony na podstawie § 24, względnie przewidziany w § 25.

Z ustaniem powodu odroczenia traci ono moc obowiązującą.

Sposób skanalizowania nieruchomości.

§ 31. W dzielnicach miasta, posiadających kanalizację rozdzielczą, spływające z nieruchomości wody deszczowe powinny być odprowadzane poza jej obręb osobnemi kanałami,

§ 32. Każda nieruchomość, przyłączona do siecl kanalizacyjnej, musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową miejską, o ile na danej ulicy lub placu istnieje wodociąg miejski.

Od tego obowiązku Zarząd Miejski może zwolnić właścicieli poszczególnych nieruchomości w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie szczególniej, gdy chodzi o nieruchomości, posiadające własny racjonalnie urządzony wodociąg domowy, dostarczający w dostatocznej ilości wodę zdatną do picia (§ 2 ust. 2).

§ 33. Każda nieruchomość powinna być skanalizowaną oddzielnie tak, aby całe urządzenie stanowiło odrębną całość.

W razie, gdy nieruchomość ma być podzielona na kilka części, taka oddzielna kanalizacja powinna być zaprowadzona, o ile możności, w każdej części nieruchomości.

Wyjątki od postanowień, zawartych w ustępach 1-ym i 2-gim mogą być dopuszczone tylko w razie niezbędnej konieczności tam, gdzie kilka nieruchomości stanowią jedną całość gospodarczą lub gdzie miejscowe warunki nie pozwalają na urządzenie kanalizacji zgodnie z niniejszemi przepisami, przyczem Zarząd Miejski ma prawo żądać w takich razach odpowiednich zastrzeżeń hipotecznych.

Płyny odprowadzane do kanałów gminnych.

§ 34. Do miejskiej sieci kanalizacyjnej powinny być odprowadzane z oddzielnych nieruchomości drogą podziemną:

1) wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, woda z centralnego ogrzewania i t. p.,

2) wszelkie wydzieliny (ekskrementy) ludzkie i płynne zwierzęce,

3) woda z opadów atmosferycznych, o ile kanalizacja miejska jest ogólno-spławną lub też o ile istnieją w ulicy odrębne przewody, służące do odprowadzania wód opadowych.

Woda drenażowa może być odprowadzana do miejskiej sieci kanalizacyjnej tylko po uprzedniem uzyskaniu pozwolenia.

§ 35. Odprowadzane do miejskich kanałów ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych,

b) stałych odpadków gospodarstwa domowego jak obierzyny, kości, skorupy, gałgany, wata, pierze i t. p.,

c) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu ohemicznego, mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów, oraz produktów o temperaturze powyżej 40° C,

d) substancyj wybuchowych i łatwo palnych jak benzyna, eter, alkohol itp.,

e) ścieków z zakładów dla choryh za-

kaźnie ludzi i zwierząt bez uprzedniej dezynfekcji.

Przy spuszczaniu do kanałów ścieków o temperaturze ponad 40° C, lub zawierających kwasy i zasady, należy je odpowiednio unieszkodliwić przez ochłodzenie, neutralizację lub w inny odpowiedni sposób.

Zarząd Miejski może zabronić lub ograniczyć spuszczanie do kanałów miejskich ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych itp., o ile takie ścieki ze względu na ich jakość lub ilość mogą oddziaływać szkodliwie na urządzenia kanalizacyjne miejskie.

§ 36. Przyłączenie drenażu domowego jako też ścieków ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do przewodów kanalizacyjnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środków, uniemożliwiających zamulenie przewodów kanalizacyjnych oraz przedostawanie się ścieków lub gazów kanałowych do gruntu.

Minimalne urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach zabudowanych.

§ 37. Przy skanalizowaniu nieruchomości, które w chwili ogłoszenia niniejszych przepisów były zabudowane, wymagane są przynajmniej następujące urządzenia:

a) wszystkie zlewy, umywalki, wanny i t.p. zarówno już istniejące, jak i nowoustawiane powinny być bezpośrednio połączone z przewodem odprowadzającym tak, aby ścieki były odprowadzone do kanału ulicznego drogą podziemną; do użytku zaś mieszkań, niezaopatrzonych w zlewy, należy urządzić na każdem podwórku lub na wspólnym korytarzu jeden ogólny zlew wraz z kurkiem czerpalnym wodociągowym należycie zabezpieczonym od działania mrozu; w celach wentylacji przewodów spustowych należy je wprowadzić ponad dach;

b) na nieruchomościach, zabudowanych przed wejściem w życie art. 251 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedl (Dz. U. R. P Nr. 23, poz. 202), w każdem mieszkaniu, złożonem z trzech lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia), należy urządzić osobny ustęp spłókiwany wodą. W przypadku znacznych trudności urządzenia ustępu wewnątrz mieszkania, złożonego z 3-ch lub więcej izb, Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców;

c) na nieruchomościach, które zostały lub zostaną zabudowane albo przebudowane po wejściu w życie przepisu, powołanego wyżej w punkcie b), w każdem samoistnem mieszkaniu, złożonem z 2-ch lub więcej izb, powinien być urządzony ustęp spłókiwany, o wymiarach co najmniej 0.85 × 1.15 m., oraz zlew kuchenny; dla mieszkań mniejszych, niezaopatrzonych we własne zlewy, należy na każde cztery mieszkania urządzić po jednym wspólnym zlewie w korytarzu wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców tych mieszkań;

d) na nieruchomościach wspomnianych wyżej w punkcie b) dla mieszkań, nie posiadających osobnych ustępów, należy urządzić wspólne ustępy wewnątrz domu albo jeden ogólny ustęp w podwórzu nieruchomości; ustępy te powinny być połączone z przewodem domowym i zaopatrzone w należyte spłókiwanie; ilość oczek we wspomnianych ustępach powinna być taka, aby na każdych dwudziestu mieszkańców lokali, nie posiadających osobnych ustępów, przypadało co najmniej jedno oczko, ilość ta może być odpowiednio zmniejszona w przyszłości w miarę urządzenia ustępów w poszczególnych mieszkaniach, a z chwilą urządzania ustępów we wszystkich mieszkaniach Zarząd Miejski może zwolnić od obowiązku utrzymywania ustępu ogólnego;

e) wszystkie istniejące ustępy należy odpowiednio przebudować, zabezpieczyć należycie przed działaniem mrozu, zaopatrzyć w należyte spłókiwanie i połączyć z kanałem miejskim.

Przewody do nieczystości i zbiorniki nieczystości.

§ 38. Na nieruchomościach skanalizowanych nie wolno urządzać żadnych podziemnych zbiorników nieczystości, jak osadniki, doły ściekowe i kloaczne.

Po przyłączeniu nieruchomeści do kanalizacji miejskiej należy istniejące doły opróżnić i zasypać piaskiem lub innym czystym sypkim materjałem.

Jednocześnie należy usunąć albo w skuteczny sposób unieruchomić stare podziemne przewody i kanały.

Kanalizowanie piwnic i nisko położonych części nieruchomości.

§ 39. Zabrania się kanalizowania piwnic i części nieruchomości, położonych niżej od

dopuszczalnego dla danej ulicy poziomu, a to dla uniknięcia w czasie większych opadów atmosferycznych zalewu nieruchomości wodami brudnemi z kanału.

Zarząd Miejski może pozwolić na skanalizowanie nisko położonych pomieszczeń, jeżeli właściciel nieruchomości dostatecznie uzasadni konieczność tego i zabezpieczy te pomieszczenia od zalewu zapomocą odpowiednich urządzeń i zaworów, przyczem urządzenia te nie powinny tamować swobodnego odpływu do kanałów, ścieków z wyżej położonych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 40. Przepompowywanie ścieków z głębokich piwnic do kanału może być uskuteczniane tylko w wyjątkowych wypadkach i to w sposób uznany przez Zarząd Miejski za właściwy.

Sporządzanie projektu i wykonanie kanalizacyjnych urządzeń domowych.

§ 41. Właściciel nieruchomości, zamierzający ją skanalizować i połączyć z kanałem miejskim, powinien zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie danych technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu kanalizacyjno wodociągowego.

Dane te Zarząd Miejski powinien udzielić w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie.

§ 42. Po przystąpieniu do wykonania robot należy je prowadzić bez przerwy aż do zupełnego wykończenia.

Domowe urządzenia kanalizacyjne powinny być wykonane przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

Użytkowanie wykonanych urządzeń.

§ 43. Zarząd Miejski może pozwolić na tymczasowe użytkowanie pewnych oddzielnych części kanalizacji domowej, o ile uzna je za wykonane należycie.

Stałe korzystanie z domowych urządzeń kanalizacyjnych jest dozwolone po stwierdzeniu przez Zarząd Miejski, że wszystkie urządzenia wykonane są zgodnie z niniejszemi przepisami i wogóle zadawalniająco i po udzieleniu pozwolenia na ich użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia kanalizacyjne.

§ 44. Urządzenia, które służyły do odprowadzania ścieków z nieruchomości przed połączeniem jej z kanałem miejskim lub przed wydaniem niniejszych przepisów, należy przerobić, o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych i dla dobrego działania urządzeń.

Kontrola domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 45. W celu kontroli urządzeń kanalizacyjnych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo — również od godziny 18 do godziny 8.

W razie stwierdzenia, że urządzenia kanalizacyjne na nieruchomości działają nieprawidłowo, właściciel powinien je doprowadzić do należytego stanu w terminie, wyznaczonym przez Zarząd Miejski.

Opłaty za korzystanie z kanałów miejskich.

§ 46. Za korzystanie z kanałów miejskich lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałami ulicznemi albo powinny były być połączone z temi kanałami, na podstawie § 24 i § 25, tudzież za czynności, związane z udzielaniem pozwoleń na budowę urządzeń kanalizacyjnych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za korzystanie z kanałów uiszcza właściciel nieruchomości.

Opłaty te powinny być regulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty nieuiszczone w terminie, będą ściągnięte według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. WARUNKI TECHNICZNE.

A. Urządzenia wodociągowe

Materjał części instalacyjnych.

§ 47. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materjałów, nie wywierających wpływu na jakość wody.

Zawór główny.

§ 48. Domowe urządzenia wodociągowe powinny posiadać przy wodomierzu od strony nieruchomości własny zawór główny oraz kurek spustowy dla całkowitego jej opróżnienia. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiedniemi spadkami dla należytego odwodnienia i odwietrzenia instalacji.

Wodomierz.

§ 49. Wodomierz domowy powinien być umieszczony w piwnicy, a w razie gdy to jest niemożliwe, zewnątrz budynku w studzience o wymiarach, wynoszących co najmniej 0.8x1.3 m. i o głębokości 1.8 m., z materjału trwałego niegnijącego ani kruszejącego, jak np. cegły, kamienia, betonu, żelazobetonu i t. p.

Studzienka powinna posiadać klamry żelazne dla schodzenia oraz otwór włazowy o średnicy 0.6 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacji poza budynkami.

§ 50. Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone na głębokości przynajmniej 1 m 50 cm. pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamknięcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynków.

§ 51. Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe, po ścianach wewnętrznych. W razie koniecznej potrzeby prowadzenia rur w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości co najmniej 0.3 m pod podłogą. Zabrania się przytem układania rur pod twardą podłogą na podłożu betonowem. Przeprowadzania rur na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian, albo w bruzdach ściennych z pozostawieniem izolacji powietrznej dokoła rur. Bruzdy te mogą być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie. Zamurowanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budyuku tak, aby były zabezpieczene od zamarzania oraz od uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian zapomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer w odstępach co najwyżej 3-metrowych.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamarzaniu podczas silniejszych mrozów, należy je izolować (otulić) złemi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy i kurek spustowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§ 52. Pod wylotem wodociągowym powinno się znajdować odpowiednie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach.

Zabrania się używania kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych zamykających przypływ nagle.

Przed wannami, zbiornikami klozetowemi i pisuarowemi należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory.

Zabronionem jest bezpośrodnie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu, jak również ustawianie na poddaszach zbiorników, bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową, tudzież bezpośrednie łączenie rur wodociągowych z jakiemikolwiek przyborami kanalizacyjnemi.

Średnica wylotów i przewodów.

§ 53. Średnice wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 13 mm,

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem (restauracyjnym) — 20 mm,

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 26 mm,

b) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny — co najmniej 38 mm.

Średnice przewodów do przyborów, wskazanych wyżej, powinny wynosić:

Przewody	do przyborów wskazanych wyżej pod literami			
	a	b	c	d przy 38 mm.
do 2 wylotów	13mm.	20mm.	32mm.	50mm.
przy 3—6 wylotach	20 „	26 „	38 „	80 „
„ 7—10 „	26 „	32 „		100 „
ponad 10 wylotów	32 „	38 „		100 „

Przewody.

§ 54. Przewody wodociągowe mogą być wykonywane z rur żeliwnych kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinny być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm i większych.

Łączenie rur żeliwnych powinno być wykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów na sznur biały, sznur smołowy i ołów. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury żelazne ocynkowane mogą być z reguły używane tylko na przewody wewnątrz budynku. O ile w wypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łączenie rur żelaznych ocynkowanych powinno być wykonywane na kształtki i łączniki z gwintem gazowym lub na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonywane zapomocą kształtek, t. zw. krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być używane tylko dla takich przewodów, z których woda nie może być czerpana do picia, gotowania i t.p.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonywane zapomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych żeliwnych kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur żelaznych obustronnie ocynkowanych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	— 13 mm	grubość ścianek	— 2.5 mm
„	— 20 „	„ „	— 2.5 „
„	— 26 „	„ „	— 3.25 „
„	— 32 „	„ „	— 3.5 „
„	— 38 „	„ „	— 3.5 „
„	— 50 „	„ „	— 3.5 „

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych grubościennych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	— 13 mm	grubość ścianek	— 3,5 mm
„	— 20 „	„ „	— 4,5 „
„	— 26 „	„ „	— 5,5 „
„	— 32 „	„ „	— 6 „

Wyżej podane grubości ścianek rur żelaznych ocynkowanych i rur ołowianych obowiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

B. Urządzenia kanalizacyjne.

Przewody odprowadzające ścieki.

§ 55. Przewody odprowadzające ścieki z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego, powinny być ułożone, o ile możności w kierunkach prostych, najkrótszych, powinny posiadać odpowiedni spadek i stanowić łącznie sieć dobrze przewietrzaną i przepłókiwaną. Przewody powinny być układane, o ile możności, zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane na zewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany w odpowiedniej od niej odległości ze względu na zachowanie fundamentów. Zmiany kierunku przewodów wykonywać się powinno zapomocą krzywek dla linji głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych o promieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym od 60°.

Zagłębienie przewodów.

§ 56. Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości co najmniej 0,30 m.

Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się co najmniej na głębokości 1.30 m. pod powierzchnią terenu w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych nazewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych.

W wypadkach, gdy warunki techniczne stoją na przeszkodzie zachowania podanej wyżej głębokości zagłębienia przewodu, Zarząd Miejski może zezwolić na płytsze zagłębienie pod warunkiem zabezpieczenia przewodu od przemarzania.

Spadek przewodów.

§ 57. Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się i do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych, łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem ulicznym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów mało zanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolonym może być przełom spadku pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie co najmniej 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych — 40%, przewodów od deszczówek — 60%.

§ 58. Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych na nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów o średnicy	100 m|m	— 0.03
" " " "	150 "	— 0.02
" " " "	200 "	— 0.015
" " " "	250 "	— 0.01
" " " "	300 "	— 0,01

Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych wypadkach pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów zapomocą specjalnych urządzeń.

Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteren okaże się, iż spadek całego przewodu miałby być mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym wypadku rury należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też na słupach murowanych. Każda rura powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

Średnica przewodów.

§ 59. Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny co najmniej wynosić:

od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru 50 m|m.

od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalek lub pisuarów 70 m|m,

od klozetów wodnych 100 m|m,

od rynien deszczowych z ganków i balkonów 50 — 70 m|m,

od rynien deszczowych z dachów 100—150 m|m.

Średnice przewodów odpływowych powinny co najmniej wynosić:

od zwykłych kuchen, pralen, łazienek, pisuarów, pojedyńczych klozetów, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p. 100 m|m.

od dużych kuchen (restauracyjne, hotelowe, dwóch lub większej ilości klozetów, wpustów podwórzowych, oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych 100—150 m|m,

od rynien deszczowych 150 m|m,

dla głównego przewodu podwórzowego 150—200 m|m i więcej w razie potrzeby.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą, powinny wogóle przechodzić w przewody o większej średnicy.

Średnice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych.

Dla nieruchomości ponad 3000 m² powierzchni oraz w razie przewidywanego znaczniejszego odpływu wód ściekowych należy wyznaczać odpowiednie średnice przewodów na podstawie osobnego obliczenia.

Przewody spustowe.

§ 60. Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności, pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem z linją pionową większym niż 45°. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linją pionową.

Połączenia rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowęj, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur spustowych wewnętrznych urządzeń kanalizacyjnych lub odwrotnie, spuszczania wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 61. Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć, o ile możności, pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej w odległości 0.5 m do dachu powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 m|m i wyprowadzona do wysokości od 0.5 m do 1.0 m ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedynczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcia wodne.

§ 62 Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowzch, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne lub oliwne (syfony).

Rury spustowe do wód deszczowych, połączone z przewodami kanalizacyjnemi, nie wymagają takiego zamknięcia z wyjątkiem tych, których górne wyloty leżą poniżej okien i znajdują się od tych ostatnich w odległości mniejszej niż 4 metry. W tym ostatnim wypadku rury deszczowe powinny posiadać zamknięcia wodne, umieszczone przy ich podstawie oraz skrzynki z kratami ochronnemi.

Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być zakładane na wpólnych przewodach odpływowych.

Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne lub oliwne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wody lub oliwę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne także innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nie ulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:

przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. najmniej 75 mm.

przy wpustach co najmniej 100 mm,

przy rurach deszczowych co najmniej 100 - 150 mm.

Średnice rury syfonowej powinny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. 40 mm,

przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach, wpuścikach podłogowych 50 mm,

przy miskach klozetowych 100 mm,

przy rurach deszczowych z ganków i balkonów 50-70 mm,

przy rurach deszczowych z dachów 100-150 mm,

przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 mm,

przy wpustach podwórzowych 150 mm.

Przyrządy kanalizacyjne, z wyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych podwórzowych i podłogowych, powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać co najmniej przekrojowi syfonu w świetle. Wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogowe powinny być zaopatrzone w kratki odejmowane. Miski klozetowe kratek nie powinny posiadać.

Zamknięcia burzowe.

§ 63. W celu zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od zalewu przez urządzenia kanalizacyjne wodami burzowemi (§ 39) należy za urządzeniami, zabezpieczającemi te pomieszczenia od zalewu, stosować zasuwy, zamykane ręcznie, o konstrukcji, umożliwiającej szybkie zamknięcie.

Prócz zasuw ręcznych dozwala się stosowanie dodatkowych przyrządów automatycznych.

Zamknięcia burzowe powinny być zakładane w ten sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z urządzeń ustawionych wyżej.

Spustowe rury deszczowe.

§ 64. Spustowe rury deszczowe, połączone bezpośrednio z siecią kanalizacyjną, należy ustawiać możliwie pionowo.

Rury deszczowe, odprowadzające wodę z dachów, pokrytych łupkiem, dachówką lub innym materjałem, mogącym spowodować zanieczyszczenie rur odpływowych, należy zaopatrzyć u dołu w skrzynki żeliwne z kratkami i otworami do usuwania zanieczyszczenia.

Wpusty.

§ 65. Wodę z podwórz, dróg i wogóle z powierzchni terenu odprowadza się zapomocą wpustów.

Wszystkie wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe, celem zatrzymania osadów, gruzu i śmieci.

We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości, zabezpieczonej od zamarzania, t. j. głębiej niż 1.45 m. pod powierzchnią ziemi.

Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być pokryta trwałą nawierzchnią.

Urządznnia zlewowe.

§ 66. Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczowniki), posiadające powierzchnię, dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć otwory łatwo dostępne, do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

Zlewy, zmywaki, umywalnie i t. p. urządzenia powinny być umieszczone na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdzone do nich bądź śrubami mosiężnemi, wkręconemi w zaprawione w ściany korki drewniane, bądź też ustawione na umocowanych do ściany wspornikach.

Wanny.

§ 67. Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzewanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawiane w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie zapomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcia syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinien być zaopatrzony w sitko.

Rury przelewowe.

§ 68. Rury przelewowe od rezerwuarów, zbiorników wody deszczowej, fontann i wogóle takie rury, które nie zapewniają ciągłego odświeżania wody w syfonie, nie mogą być łączone bezpośrednio z przewodami kanalizacyjnemi; takte rury należy wyprowadzać wprost nazewnątrz lub też łączyć z rurą, zakończoną nad wpustem lub zlewem, posiadającym warunki odświeżania wody w syfonie.

Klozety.

§ 69. Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach, oddzielonych od izb mieszkalnych. Wymiary klozetu na jedną miskę powinny wynosić co najmniej 0.85×1.15 m. Klozet powinien być dostatecznie oświetlony zapomocą okna lub sztucznego światła i powinien być zaopatrzony w oddzielny kanał wyciągowy. Podłoga powinna być terrakotowa lub z innego nieprzepuszczalnego materjału. Ściany do wysokości 1,2 m od podłogi

powinny być nieprzewsiąkliwe i zupełnie gładkie.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem z bezpośredniem wejściem z podwórza. Pomieszczenia te powinny posiadać podłogę nieprzepuszczalną i wzniesioną co najmniej do 15 cm nad poziom podwórza i odpowiednią wentylację.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymania w czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Miski zaś włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczone w płytę, wzniesioną nad posadzką.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być umocowane śrubami mosiężnemi do korków drewnianych umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych zaprawą cementową.

Miski klozetowe powinny być tak urządzone, żeby na misce pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłókiwana wodą i powinny posiadać zamknięcie wodne, umieszczone bezpośrednio pod miską.

Siedzenia na miskach, o ile są stosowane, powinny być z trwałego i nie wrażliwego na wilgoć drzewa, grubości co najmniej 2 cm., umocowane za zawiasach, podnoszone ręcznie lub automatycznie.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1,25 m., przy większej długości tego odgałęzienia należy je zaopatrzyć w specjalną rurę wentylacyjną.

Klozet powinien być zaopatrzony w zbiornik płóczący (płóczkę), umieszczony nie niżej niż 1.6 m nad siedzeniem i dający strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rury spłókujące pomiędzy płóczką a miską powinny być ołowiane, żelazne ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową powinno być uskutecznione zapomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem.

Średnica rury łączącej płóczkę z miską klozetową, powinna wynosić w świetle co najmniej 30 mm.

Przy każdem spłókiwaniu miski powinno się wylewać z płóczki co najmniej 8 litrów wody w ciągu 3—5 sekund.

Do spłókiwania misek klozetowych można zastosować również i inne urządzenia spłókujące (np. przyciskowe) uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzenia klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy i t. p. Przemywanie misek klozetowych zapomocą przyrządów automatycznych jest dopuszczalne, o ile gwarantują one trwałe i skuteczne działanie.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Pisuary.

§ 70. Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, na stałe przytwierdzone do korpusu albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. Pisuary powinny być zaopatrzone w należyte zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłókiwanie z oddzielnych rezerwuarków, spuszczających każdorazowo nie mniej niż 2, 5 litra czystej wody.

Pisuary powinny być umieszczane przy ścianach w sposób, podany w § 66 w ustępie końcowym.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Otwory rewizyjne.

§ 71. Na rurach odpływowych, w razie uznanej przez Zarząd Miejski potrzeby, powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

Części rur odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki), mogą być umiesz-

czone w studzienkach rewizyjnych o średnicy, wynoszącej w świetle co najmniej 0.80 m, celem dogodnego do nich dostępu.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§ 72. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Kanalizowanie fabryk.

§ 73 Przy kanalizowaniu fabryk, z których są odprowadzane cuchnące ścieki, do wentylacji kanałów powinny być zużytkowane kominy fabryczne i paleniska pod kotłami, o ile one do tego celu są zdatne. W tym celu należy przeprowadzić rury o stosownej średnicy pod same paleniska kotłów.

Dołączenie drenów.

§ 74. Dołączenie drenażu domowego do przewodów odpływowych może być dopuszczane pod warunkiem zastosowania środków, zapobiegających możności przenikania do gruntu ścieków kanalizacyjnych w razie podniesienia się poziomu wody w kanale oraz zabezpieczenia rur odpływowych od przedostania się do nich piasku i mułu z sieci drenów.

Unieszkodliwienie ścieków.

§ 75. Ścieki fabryczne i przemysłowe, które ze względu na ich jakość mogłyby szkodliwie oddziaływać na urządzenia kanalizacyjne miejskie, powinny być odpowiednio unieszkodliwione przed wpuszczeniem ich do kanału ulicznego, stosownie do właściwości ścieków, przyczem główna linja odpływowa z nieruchomości powinna być zaopatrzona przed wlotem do kanału miejskiego w zasuwę, pozwalającą w razie potrzeby wyłączyć całkowicie dopływ ścieków fabrycznych do kanałów.

O sposobie unieszkodliwienia ścieków fabrycznych oraz przydatności, przeznaczonych do tego celu urządzeń, decyduje w każdym poszczególnym wypadku Zarząd Miejski.

Materjał przewodów.

§ 76. Na przewody spustowe i odpływowe z wyjątkiem wypadków, niżej w § 77 wyszczególnionych, powinny być używane rury żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

§ 77. Zewnątrz budynku, w odległości co najmniej 2,0 metrów od ścian, mogą być zakładane przewody odpływowe z rur kamionkowych z połączeniem na sznur smołowany i kit asfaltowy.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może pozwolić na wykonanie przewodów odpływowych zewnątrz budynku z rur betonowych z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy albo z rur kamionkowych lub betonowych z uszczelnieniem na sznur i cement lub glinę.

Zabrania się wykonywania przewodów odpływowych z rur kamionkowych lub betonowych w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien, głębszych piwnic i wogóle tam, gdzie wymagana jest niezawodna szczelność.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów z przewodami spustowemi mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał syfonów.

§ 78. Należy używać syfonów z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm. ołowiane lub mosiężne, niklowane w jednej sztuce,

b) przy średnicy 50 mm. żeliwne w jednej sztuce.

c) przy średnicy 100 mm. dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż, co miska materjału,

d) przy średnicy 100 mm. przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach, rurach deszczowych żeliwne,

e) przy średnicy 100 mm. i więcej od wpustów podwórzowych-żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego, z jakiego materjału zostanie wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materjału.

Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c), powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spustowemi dozwolone są połączenia kielichowe

lub kołnierzowe, z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe albo zapomocą mosiężnych łączników.

Materjał wpustów podwórzowych i podłogowych.

§ 79. Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe, żeliwne lub betonowe, stosownie do materjałów przewodów odpływowych, z któremi mają być połączone.

Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne.

Również powinny być żeliwne wszelkie kraty, pokrywy, płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi.

Materjał zmywaków.

§ 80. Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody, lub metalowe nierdzewiejące.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny poiny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim wypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaljowane,

Materjał misek klozetowych.

§ 81. Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

W ustępach ogólnych mogą być stosowaue miski klozetowe żeliwne wewnątrz emaljowane.

Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lub z innego odpowiego materjału.

Materjał studzienek.

§ 82. Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu.

Materjał przewodów deszczowych spustowych.

§ 83. Deszczowe rury spustowe, od miejsca połączenia ich z kanałem odpływowym do wysokości 2 m. nad poziomem terenu powinny być żeliwne.

Powyżej 2 m. nad poziomem rury te mogą być wykonane z blachy cynkowej lub żeaznej ocynkowanej lub z innego odpowiedniego materjału.

Połączenie rur spustowych żeliwnych z kanałem odpływowym powinny być uszczelnione na sznur, smołowany i kit asfaltowy, z rurą deszczową z blachy cynkowej lub żelazną ocynkowaną — na cement.

Gdyby w wyjątkowych wypadkach rury deszczowe ustawione były wewnątrz budynków, muszą być one na całej swej długości żeliwne z uszczelnieniem na sznur i ołów.

Materjał innych części kanalizacji.

§ 84. Wszelkie materjały i urządzenia używane do robót kanalizacyjnych, powinny być w najlepszych gatunkach i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materjałów i urządzeń, jeszcze nie znormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§ 85. Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t. p.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego, o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm.; kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości co najmniej 60 mm.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m, długość kształtek — 0.6 m.

Grubość ścianek rur kamionkowych powinna co najmniej wynosić

przy	średnicy	100 mm	—	15 mm
„	„	150 „	—	17 „
„	„	200 „	—	19 „
„	„	250 „	—	22 „
„	„	300 „	—	25 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury i kształtki żeliwne.

§ 86. Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, i t. p. posmołowany obustron-

nie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Grubość ścianek rur żeliwnych powinna conajmniej wynosić:

przy średnicy	50 mm	—	5 mm
„ „	70 „	—	5 „
„ „	100 „	—	6 „
„ „	150 „	—	6 „
„ „	200 „	—	6 „

W przypadkach, w których, warunki techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane na przewody pionowe rury o następujących grubościach ścianek:

przy średnicy	50 mm	—	3,5 mm
„ „	70 „	—	3,5 „
„ „	100 „	—	4,5 „
„ „	150 „	—	4,5 „
„ „	200 „	—	4,5 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury ołowiane.

§ 87. Rury ołowiane stosuje się następujących wymiarów:

wewn. średn.	25 mm	grubość ścianek	3 mm
„ „	30 „	„ „	3,5 „
„ „	40 „	„ „	4 „
„ „	50 „	„ „	4 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Wykonywanie urządzeń kanalizacyjnych.

§ 88. Roboty kanalizacyjne należy wykonywać z jak największą starannością i dokładnością.

Dokładność niwelacji i kierunku przewodów powinna być zapewniona przez użycie celowników.

Rury przy układaniu należy zwracać kielichem w kierunku przeciwnym do spadku przewodu i unikać w miarę możności przycinania ich, stosując odpowiednie króćce i kształtki.

Urządzenie istniejące.

§ 89. Przy przeróbkach urządzeń istniejących mogą być uwzględnione przejściowo pewne ulgi, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe, żeliwne i ołowiane, jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i powietrza i posiadają wymiary, nie wiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji i średnicy i sposobu przeprowadzania, jako to umocowanie do ścian i t. p., jednakże pozostawione piony spustowe powinny być wyprowadzone ponad dach;

b) istniejące przewody podziemne odpływowe żeliwne lub kamionkowe i betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnią ziemi;

c) istniejące klozety wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są należycie spłókiwane wodą;

d) zdatne do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny, zaopatrzone w zamknięcie wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone od zamarzania;

e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony, i jeżeli poziom wody w nich odpowiada warunkom zabezpieczenia od zamarzania.

W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przybory przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro tylko okaże się, iż domowe urządzenia kanalizacyjne skutkiem starych przyborów funkcjonują w sposób wadliwy.

III. TARYFA OPŁAT.

§ 90. Za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie będzie pobierane:

1) za wydanie przez Zarząd Miejski potrzebnych danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych:

a) do projektu domowego urządzenia wodociągowego zł. 2.—,

b) do projektu domowego urządzenia kanalizacyjnego zł. 3.—,

2) za rozpatrzenie projektu:

a) domowego urządzenia wodociągowego od formatu zł. 1.—,

b) domowego urządzenia kanalizacyjnego od formatu zł. 1.—.

3) za dozór Zarządu Miejskiego nad wykonywaniem budowy:

a) domowego urządzenia wodociągowe-

go od każdej kondygnacji budynku zł. 2.—,

b) domowego urządzenia kanalizacyjnego zł. 2.—,

4) za przeprowadzenie rewizji i próbę ciśnienia domowego urządzenia wodociągowego zł. 5.—,

5) za przeprowadzenie każdej ponownej próby ciśnienia zł. 7,50.

6) za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności domowego urządzenia kanalizacyjnego zł. 5.—.

Dla budynków parterowych jednomieszkaniowych o maksymalnej zabudowanej powierzchni 110 m^2 opłaty powyższe ulegają obniżeniu o 25%.

Ponadto Zarząd Miejski może zwolnić od przewidzianych w niniejszym paragrafie opłat, bądź zmniejszyć te opłaty w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, szczególniej, gdy podlegające opłacie czynności mają być dokonane w interesie instytucyj społecznych.

§ 91. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego, lub za prawo korzystania z wody będą pobierane następujące opłaty:

A. Opłaty ryczałtowe.

1) Za wodę dla użytku domowego obliczoną według norm minimalnych, ustalonych poniżej pobiera Zarząd Miejski:

a) po 0·60 zł. za 1 m^3 z nieruchomości połączonych z wodociągiem miejskim,

b) po 0·30 zł. za 1 m^3 z nieruchomości zwolnionych od obowiązku połączenia z wodociągiem miejskim w myśl § 6 niniejszych przepisów.

Za minimalną normę zużycia wody przyjmuje się:

na lokal 1-izbowy 4 m^3 miesięcznie
„ „ 2- „ 7 m^3 „
„ „ 3- „ 10 m^3 „
i t. d. po 3 m^3 na każdą izbę,

Dla suteren i poddaszy normy te zmniejsza się o połowę.

Przy przekroczeniu powyższych norm zużycia wody będą pobierane za nadwyżkę zużycia opłaty, według wskazań wodomierza po cenach, określonych w dziale B tegoż paragrafu.

Za izbę uważa się każde pomieszczenie o powierzchni podłogi, wynoszącej najmniej 10 m^2.

Jeżeli lokal składa się wyłącznie z izb, z których każda ma powierzchnię podłogi mniejszą niż 10 m^2, wówczas dla pomieszczeń tych przyjmuje się normy o połowę mniejsze.

Pomieszczenia o powierzchni powyżej 36 m^2 liczy się:

od 27 do 60 m^2 za 2-izbowe
„ 61 „ 90 m^2 „ 3— „
„ 91 „ 120 m^2 „ 4— „
„ 121 „ 150 m^2 „ 5— „
każde dalsze 30 m^2 powierzchni za 1 izbę.

Przy wyznaczaniu opłat według norm, nie bierze się pod uwagę piwnic, szop i t. p. pomieszczeń, w których nie używa się wody, natomiast liczy się do opłat stajnie, obory, garaże, tudzież sutereny, w których mieszczą się sklepy, warsztaty, przetwórnie i t. p,

2) Od właścicieli tych nieruchomości, które w oznaczonym terminie nie zostały przyłączone do wodociągu miejskiego, pobiera się opłatę po 0.60 zł. za 1 m^3 wody, obliczonej według norm wyżej podanych, poczynając od daty zaistnienia obowiązku przyłączenia.

3) Za wodę ze zdrojów ulicznych w dzielnicach, gdzie nie istnieje przymus, pobiera się po 2 gr. za wiadro 10 litrowe.

B. Opłaty według wskazań wodomierzy.

4) Za wodę, zużytą na potrzeby domowe, pobiera się za każdy metr sześcienny po 0.60 zł.

5) Za wodę, zużytą przez urzędy państwowe, komunalne oraz w budynkach użyteczności publicznej, jak szkoły, szpitale i t. p. pobiera się za 1 m^3 0,50 zł.

6) Za wodę, zużytą przez instytucje dobroczynne, posiadające zakłady (pralnie, łazienki i t. p.) pobiera się za 1 m^3 0.30 zł.

7) Za wodę, zużytą przez instytucje dobroczynne, nie posiadające zakładów zarobkowych, szpitale nienależące do gminy oraz szkoły utrzymywane przez Państwo, związki samorządowe lub przez towarzystwa i instytucje opieki społecznej, pobiera się za 1 m^3 0.25 zł.

8) Za wodę, zużytą przez zakłady miejskie, ochronki, sierocińce i inne instytucje społeczne i dobroczynne, których pensjonarjuszy chociażby częściowo utrzymuje Zarząd Miejski w Chrzanowie pobiera się za 1 m^3 0.15 zł.

9) Za wodę na cele przemysłowe pobiera się przy zużyciu wody:

ponad 100 m^3 miesięcznie — za 1 m^3 0.40 zł.
„ 1000 „ „ — „ „ 0.35 „
„ 1500 „ „ — „ „ 0.30 „
„ 3000 „ „ — „ „ 0.25 „
„ 6000 „ „ — „ „ 0.20 „
powyżej 6000 m^3 miesięcznie według umowy zawartej przez Zarząd Miejski z odbiorcą.

W wypadkach, nieprzewidzianych w niniejszej taryfie, pobierane będą opłaty na podstawie specjalnej umowy, zawartej przez Zarząd Miejski z odbiorcą.

§ 92. Przy zastosowaniu opłat za wodę według wskazań miejskich wodomierzy, wynajmowanych odbiorcom wody za korzystanie z wodomierzy, będą liczone następujące opłaty miesięczne:

1) a) za wodomierz o śred. dopł. 13 mm zł. 1.20
b) za wodomierz o śred. dopł. 20 mm zł. 1.80
c) za wodomierz o śred. dopł. 26 mm zł. 2.20
d) za wodomierz o śred. dopł. 30 mm zł. 2.50
e) za wodomierz o śred. dopł. 40 mm zł. 4.—
f) za wodomierz o śred. dopł. 50 mm zł. 10.—

Utrzymanie wodomierza w dobrym stanie obciąża Zarząd Miejski.

2) Za sprawdzanie wodomierza na żądanie zainteresowanych w razie, gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm, ustalonych przez główny urząd miar, będzie pobierana kwota, odpowiadająca rzeczywistym wydatkom z doliczeniem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

3) Za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy odbiorcy wody, pobierana będzie opłata w wysokości rzeczywistych kosztów naprawy z dodatkiem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administrakji miejskiej.

4) Za odczytanie wodomierza w wypadkach, przewidzianych w § 17 ust. 4 będzie pobierane 3 zł.

§ 93. Za korzystanie, względnie za prawo korzystania z kanalizacji miejskiej w celu odprowadzania wód ściekowych z nieruchomości, będzie pobierana opłata w wysokości 20% opłaty za wodę z tem, że właściciele nieruchomości, którzy uiścili ryczałtowe opłaty za korzystanie lub za prawo korzystania z kanalizacji miejskiej, względnie ponieśli część kosztów budowy kanału na nich przypadającą, będą zwolnieni od wyżej określonej opłaty na tak długo, na jak długo uiszczona przez nich kwota wystarczyłaby na pokrycie bieżących opłat, przy doliczeniu na rzecz właścicieli odsetek w wysokości 10% w stosunku rocznym od tejże kwoty.

§ 94. Za roboty, wykonywane przez Zarząd Miejski na koszt właścicieli nieruchomości, pobiera się następujące opłaty:

1) za połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia, obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z dodatkiem 12% procentów na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tem jednak, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większa od 10-ciu metrów;

2) za połączenia domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałem ulicznym będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia, obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z dodatkiem 12% procentów na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tem jednak, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdymbądź razie nie większą od 10-ciu metrów;

3) za naprawę uszkodzonych urządzeń kanalizacyjnych miejskich, spowodowaną wadliwem działaniem urządzeń domowych — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 20% procentów na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

4) za wykonanie przez Zarząd Miejski domowych urządzeń wodociągowych na koszt właściciela nieruchomości — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 12% procentów na pokrycie kosztów dozoru i agministracji miejskiej;

5) za wykonanie przez Zarząd Miejski domowej kanalizacji na koszt właściciela nieruchomości, — rzeczywiste koszta roboty, z dodatkiem 12% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

IV. WEJŚCIE W ŻYCIE PRZEPISÓW.

§ 95. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 96. Z dniem wejścia w życie niniejszych przepisów traci moc obpwiązującą zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 lipca 1933 r. w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę w m. Chrzanowie ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 16, poz. 124 z 1933 r.

Za Ministra: **Korsak** Podsekretarz Stanu

57

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 21 marca 1936 r.

w sprawie ustalenia miejscowości, terminów i lokali załatwiania przez pow. władze administracji ogólnej spraw w drodze objazdowej (roki administracyjne) na terenie Województwa Krakowskiego.

Na zasadzie § 17 Statutu organizacyjnego starostw województwa krakowskiego (Krakowski Dziennik Wojewódzki z dnia 1 stycznia 1932 r. Nr. 1, poz. 2 ustalam miejscowości, terminy i lokale dla załatwiania przez pow. władze administracji ogólnej spraw w drodze objazdowej (roki administracyjne) na terenie województwa krakowskiego.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Wojewoda w. z. **Dr. Małaszyński**
Wicewojewoda

WYKAZ

miejscowości, lokali t terminów odbywania roków admin. na terenie Województwa Krakowskiego.

L. p.	Starostwo	Miejscowość, dzień, godzina odbywania roków	Uwaga
1	Biała	**Kęty,** 1 poniedziałek po 1-szym każdego miesiąca godz. 10. Sala posiedzeń Rady miejskiej. **Oświęcim,** 1 i 3 czwartek po 1-szym każdego miesiąca, godz. 10. Sala posiedzeń Rady gminnej na Zamku.	
2	Bochnia	**Niepołomice,** 1 wtorek każdego mies. godz. 10. Zarząd miejski. **Trzciana,** 2 wtorek każdego mies. godz. 10. Zarząd gminny,	
3	Brzesko	**Radłów,** 1 środa po 1-szym każdego miesiąca, godz 9. Zarząd gminny. **Zakliczyn,** 1 poniedziałek po 1-szym każdego miesiąca, godz. 9. Zarząd gminny.	
4	Chrzanów	**Krzeszowice,** 1 poniedz. po 15-tym każdego miesiąca, godz. 10. Zarząd miejski.	
5	Dąbrowa	**Szczucin,** 1 środa po 1-szym każd. mies, godz. 9. Zarząd gminny. **Żabno,** 1 poniedz. po 1-szym każd. mies. godz. 9. Zarząd miejski.	
6	Gorlice	**Gładyszów,** środa w trzecim tygod. 1-go mies. każdego kwartału godz. 11. Zarząd gminny. **Uście Ruskie,** czwartek w trzecim tygod. 1-go miesiąca każdego kwartału godz. 11. Zarząd gminny. **Rzepiennik Strzyżewski,** piątek w trzecim tygod. 1-go mieciąca każdego kwartału godz. 11. Zarząd gminny. **Śnietnica,** sobota w trzecim tygod. 1-go miesiąca każdego kwartału godz. 11. Zarząd gminny.	
7	Jasło	**Brzostek,** pierwsza środa każdego miesiąca, godz. 11, Zarząd gminny (Brzostek II) **Żmigród,** drugi poniedział. każdego mies. godz. 11, Zarząd gm.	
8	Kraków p.	**Wieliczka,** poniedziałki każd. mies. godz. 9. Zarząd miejski.	
9	Limanowa	**Mszana Dolna,** drugi wtorek każdego miesiąca, godz. 9. Zarząd gminny (Mszana Dolna II),	
10	Mielec	**Borowa,** pierwszy piątek każd. kwartału, godz. 10. Zarząd gm. **Czermin,** pierwsza środa „ „ „ „ **Padew Narodowa,** pierwszy wtorek każd. kwartału, godz. 10. Zarząd gminny. **Radomyśl Wielki,** pierwszy poniedziałek każdego kwartału, godz. 10. Zarząd miejski.	

L. p.	Starostwo	Miejscowość, dzień, godzina odbywania roków	Uwaga
11	Myślenice	**Dobczyce**, każdy pierwszy dzień targowy w miesiącu, przypadający na środę względnie w razie święta czwartek, godz. 9. Strażnica pożarna. **Jordanów**, każdy pierwszy dzień targowy w każd. miesiącu, przypadający na poniedziałek wzgl. w razie święta wtorek, godz. 10. Zarząd miejski.	
12	Nowy Sącz	**Grybów**, pierwszy poniedziałek po 1-szym każd. miesiąca godz. 10. Zarząd miejski. **Krynica**, soboty każdego miesiąca, godz. 16 Zarząd miejski.	
13	Nowy Targ	**Jabłonka**, pierwsza środa po 1-szym każdego miesiąca godz. 14. Zarząd gminny. **Krościenko**, druga środa po 1-szym każdego miesiąca godz. 14. Zarząd gminny. **Zakopane**, piątek każdego tygodnia, godz. 16. Zarząd miejski.	
14	Ropczyce	**Pilzno**, 4 poniedziałek każdego miesiąca, godz. 10. Zarząd miejski. **Wielopole**, 3 poniedziałek każdego miesiąca, godz. 10. Zarząd gminny.	
15	Tarnów	**Ciężkowice**, druga środa każdego nieparzystego miesiąca godz. 10. Zarząd gminny. **Ryglice**, drugi czwartek każd. parzystego miesiąca godz. 10. Zarząd gminny. **Tuchów**, pierwszy wtorek każd. parzystego miesiąca godz. 10. Zarząd gminny. **Wierzchosławice**, pierwszy wtorek każd. nieparzyst. miesiąca godz. 10. Zarząd gminny.	
16	Wadowice	**Maków Podhalański**, pierwszy wtorek każd. miesiąca godz. 10. Zarząd gminny. **Zator**, pierwszy poniedziałek każdego miesiąca godz. 10. Zarząd gminny.	
17	Żywiec	**Jeleśnia**, każdy drugi wtorek miesiąca marca, czerwca, września, grudnia godz. 10. Zarząd gminny. **Rajcza**, każdy pierwszy czwartek miesiąca lutego, maja, sierpnia, grudnia godz. 10. Zarząd gminny. **Sucha**, każdy pierwszy wtorek miesiąca stycznia, kwietnia, lipca, października godz. 10. Zarząd gminny.	

58

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOSĄDECKIEGO

z dnia 14 marca 1936 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Szczawnik.

Starosta powiatowy nowosądecki na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 marca 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty z dnia 15 lutego 1936 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Szczawnik, położonej w gminie Muszyna, powiecie nowosądeckim.

Za Starostę: **Ludwik Gajewski**
Komisarz Ziemski

59

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WYDZIAŁU POWIATOWEGO W LIMANOWEJ.

z dnia 13 marca 1936 r.

podające do wiadomości statut o specjalnych dopłatach i opłatach drogowych powiatu limanowskiego oraz statut za nadmierne zużycie dróg.

STATUT

o specjalnych dopłatach i opłatach drogowych powiatu limanowskiego

Zgodnie z art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 32 ex 1921) Rada Powiatowa na posiedzeniu w dniu 27 września 1935 r. jednogłośnie uchwala niniejszy statut w sprawie poboru opłat specjalnych i dopłat na utrzymanie dróg w następującem brzmieniu:

§ 1. Łączna suma przewidziana budżetem na rok 1936|37 na utrzymanie i rekonstrukcję dróg w kwocie 114.174.72 zł. pomniejszona o kwotę 1.000 zł. osiągniętą z dodatkowych opłat i dopłat (§ 2. statutu) podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1) 95% zasadniczego państw. podatku gruntowego co wynosi kwotę 96.589.30 zł.
2) 15% państw. podatku przemysłowego uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych co wynosi . . . 1.502.03 zł.
3) w wysokości 50%:
   a) państw. podatku od nieruchomości
   b) wymiaru idealnego państw. podatku od nieruchomości korzystających z ulg przewidzianych ustawą z dnia 22 września 1922 r, (Dz. U. R. P, Nr. 88, poz. 786) lub rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 12 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 508) lub nstawą z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowo wzniesionych budowli co wynosi łącznie . . . . . 15.083.39 zł.

Przez podatek idealny, o którym mowa w ustępie poprzednim, należy rozumieć zgodnie z ust. 2 § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 494) z dnia 10 lipca 1934 r. taki podatek, jakiby te nieruchomości opłacały, gdyby nie korzystały z ulg podatkowych wymienionych w tym ustępie.

Wymiar idealnego państw. podatku od nieruchomości, uskutecznia się przy zastosowaniu przez analogję przepisów obowiązujących przy wymiarze państw. podatku od nieruchomości.

§ 2. Niezależnie od opłaty przewidzianej w § 1 statutu obowiązani są uiścić:

1) zużywający nadmiernie drogi jak n. p. kopalnie, fabryki, i inne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe (młyny, tartaki) dodatkową opłatę w łącznej sumie 1.000 zł.

Szczegółowe przepisy o tych dopłatach zawiera osobny statut.

§ 3. Rozkładu dokonywa Zarząd Związku Samorządowego przyczem przysługuje mu prawo określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U, R. P. Nr. 106, poz. 884 ex 1932),

§ 4. O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1.) i dopłaty (§ 2) zostaną płatnicy tej opłaty, wymierzonej w stosunku do państw. podatku gruntowego, a nieprzeprzekraczającej kwoty zł. 10. zawiadomieni zapomocą ksiąg bierczych przy zastosowaniu postanowień reskryptu Pana Wojewody w Krakowie z dnia 19 lutego 1930 r. L: Sm. 1260|30. Wszyscy inni płatnicy zostaną zawiadomieni osobnemi wezwaniami płatniczemi.

Opłatę należy uiścić w 2-ch ratach płatnych w miesiącu kwietniu i listopadzie (art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. w brzmieniu ust. 9 art. 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846).

§ 5. Przeciw wezwaniu płatniczemu przez doręczenie nakazu płatniczego względnie wyłożenie ksiąg bierczych wymiarowych wolno wnieść odwołanie w terminie i trybie wskazanym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884 ex 1932) co nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.

Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz, 129).

W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem Władz Skar-

bowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) zmienionego częściowo rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz U. R. P. Nr. 4, poz. 24) i z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U R. P. Nr. 10, poz. 78), koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 6. Winni przekroczeń postanowieniom niniejszego statutu podlegają porządkowej karze do wysokości 345. 90 zł. o ile nie zachodzi jakie przestępstwo karalne według art. 62 — 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884 ex 1932).

§ 7. Opłata specjalna i dopłata drogowa wymierzona na podstawie niniejszego statutu nie ulega zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, handlu, ani na komunalne dodatki do państw, podatku gruntowego, od budynków, przemysłu i handlu

§ 8. Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Samorządowego.

§ 9. Zarząd Związku Samorządowego obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu i po zatwierdzeniu wchodzi on w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

§ 10. Zatwierdzony statut winien być ogłoszony w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim i przez wywieszenie w lokalu Wydziału Powiatowego jak i lokalów urzędów gminnych podany do publicznej wiadomości.

STATUT
za nadmierne zużycie dróg.

§ 1. Osoby fizyczne i prawne (kopalnie fabryki i inne przedsiębiorstwa prowadzące fabryki, budowy, właściciele majątków) nadmiernie zużywający drogi powiatowe przez przewóz towarów (minerałów, surowców, fabrykatów drzewa, materjałów budowlanych) obowiązane są do udziału w kosztach budowy, odbudowy i utrzymania dróg w formie opłaty przewidzianej niniejszym statutem.

§ 2. Do ponoszenia opłat obowiązane są osoby fizyczne i prawne, które są właścicielami towaru w czasie przewozu.

Niedodlega opłacie nadmierne zużycie dróg dokonane przez przewóz towaru pojazdami mechanicznemi (wszystkiemi) i konnemi wymienionemi w art. 6, 7 i 8 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o państw. funduszu drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 352 ex 1933)

§ 4. Od opłaty zwolnione jest nadmierne zużycie dróg przez przewóz:

a) materjałów budowlanych, przeznaczonych na budowę lub remont małych domów mieszkalnych (do 3-ch izb mieszkalnych), oraz budynków gospodarczych przynależnych do takich domów,

b) drzewa opałowego, przeznaczonego na własnego użytku nabywców, lub właścicieli lasów.

§ 5. Wysokość opłaty określa dobrowolna ugoda między zużywającemi nadmiernie drogi, a Wydziałem Powiatowym.

§ 6. O ile taka dobrowolna ugoda nie dojdzie do skutku, Wydział Powiatowy wymierza opłatę z urzędu według stawki określonej w § 7.

§ 7. Opłata wynosi po 3 gr. od 1 tonno klm. przewożonego towaru. Opłata ta może może być ryczałtowa.

§ 8. Przewożący (właściciel towaru w czasie przewozu) winien donieść Wydziałowi Powiatowemu o zamierzonym przewozie towarów najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem przewozu podając: adres własny, ilość towaru, który zamierza przewieść, drogi któremi towar ma być przewożony.

§ 9. Wymiar opłaty za nadmierne zużycie dróg uskutecznia Wydział Powiatowy przy analogicznem zastosowaniu przepisów art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U, R. P. Nr. 106, p. 884 ex 1932).

§ 10. O wysokości opłaty zostaje zawiadomiony każdy płatnik wezwaniem płatniczem. W wezwaniu tem należy zaznaczyć, czy wymiar oparto na ugodzie, czy też wymiar ten uskuteczniono z urzędu z powodu niedojścia do skutku umowy.

§ 11. Opłata musi być zapłacona przed rozpoczęciem przewozu. O ile ilości mającego się przewozić towaru nie można zgóry dokładnie określić, przewożący obowiązany jest wpłacić zaliczkę na r-k opłaty w wysokości oznaczonej przez Wydział Powiatowy.

§ 12. Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek według postanowień ustawy z dnia 18 marca 1935 r. z pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 129).

W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz Skarbo-

wych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) zmienionego częściowo rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) i z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 13. Odwołanie w sprawie wymiaru opłaty wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym art, 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884 ex 1932).

§ 14. Winni przekroczeń postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej w wysokości 345.90 zł. o ile nie zachodzą przestępstwa karalne według art. 62 — 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106. poz. 884 ex 1932).

§ 15. Wydział Powiatowy uprawniony jest do wydawania przepisów wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 16. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i opublikowaniu w obrębie powiatu za pośrednictwem Zarządów Gminnych, oraz po ogłoszeniu w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Statuty niniejsze zostały zatwierdzone zarządzeniem Pana Wojewody w Krakowie z dnia 12 listopada 1935 r, Nr. SF. 4-39|35.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta Powiatowy: **Malkowski**

60

OBWIESZCZENIE
OKRĘGOWEGO INSPEKTORA PRACY W KRAKOWIE

z dnia 23 marca 1936 r.

w sprawie ustalenia miesięcznych norm zarobków niekwalifikowanych robotników na rok 1936.

Inspektor Pracy VII Okręgu w Krakowie na zasadzie art. 139 ust. 6 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) określa na rok 1936. następujące miesięczne normy zarobków niekwalifikowanych robotników, które stanowią najniższą podstawę wymiaru przy obliczaniu rent wypadkowych przez Zakład Ubezpieczenia od Wypadków.

Województwo Krakowskie

powiat	Biała	zł. 100.—	miesięcznie
„	Chrzanów	„ 100.—	„
„	Kraków	„ 100.—	„
miasto	Kraków	„ 100.—	„
powiat	Jasło	„ 75.—	„
„	Tarnów	„ 75.—	„
„	Nowy Sącz	„ 75.—	„
„	Wadowice	„ 75.—	„
„	Żywiec	„ 75.—	„
„	Bochnia	„ 60.—	„
„	Brzesko	„ 60.—	„
„	Dąbrowa	„ 60.—	„
„	Gorlice	„ 60.—	„
„	Mielec	„ 60.—	„
„	Myślenice	„ 60.—	„
„	Nowy Targ	„ 60.—	„
„	Ropczyce	„ 60.—	„
„	Limanowa	„ 60.—	„

Inspektor Pracy VII Okręgu: **F. Czarniecki**

61

POSTANOWIENIE
KOMISJI OSZCZĘDNOŚCIOWO-ODDŁUŻENIOWEJ DLA SAMORZĄDU PRZY URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM KRAKOWSKIM

z dnia 21 marca 1936 r.

w sprawie wszczęcia postępowania oddłużeniowego

Na podstawie art. 17. ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r, (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) i paragrafu 12 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznzch, Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz.U.R.P.Nr. 31, poz. 231) Komisja postanawia wszcząć postępowania oddłużeniowe co do: **Gmin miejskich**: w Jaśle, Sędziszowie, Tuchowie i Grybowie.

Gmin wiejskich:

powiatu bialskiego: Bystra-Wilkowice,

powiatu bocheńskiego: Bogucice, Targowisko, Wiśnicz Nowy, Zabierzów-bocheński.

powiatu dąbrowskiego: Wietrzychowice.

powiatu gorlickiego: Bobowa, Glinik Marjampolski, Ropa.

powiatu krakowskiego: Bronowice małe.

powiatu limanowskiego: Limanowa—wieś, Łososina Górna, Jodłownik.

powiatu mieleckiego: Borowa, Mielec wieś, Padew Narodowa, Przecław, Radomyśl Wielki wieś.

powiatu nowosądeckiego: Chełmiec Polski, Kobyle Gródek, Piwniczna, Korzenna, Grybów wieś.

powiatu wadowickiego: Andrychów wieś, Kalwarja wieś, Wadowice wieś, Zembrzyce.

powiatu żywieckiego: Ślemień, Łodygowice, Jeleśnia, Sporysz, Stryszawa, Gilowice, Zabłocie, Cięcina, Milówka, Rajcza.

Sekretarz: **Mgr. Przetocki.**

Przewodniczący: **Jan Pałkoń.**

WYKAZ OSÓB

za któremi Zarząd Miejski w stoł. Król. m. Krakowie zarządził poszukiwania w kraju.

L. p.	Nazwisko i imię	Rok i miejsce urodzenia	Imiona rodziców	Uchyla się od	Doprow. do P.K.U.
1	Zaremba Bolesław	1893. Kraków	Antoni Klaudja	poboru	Zarz, M.
2	Weissbrodt Benjamin	1888, Puławy	Izrael, Perla	"	"
3	Wojaczek Paweł	1901, Załęże	Paweł, Paulina	służby wojsk.	PKU Kr.
4	Schönberg Jechiel	1893, Kraków	Lejzer, Lina	poboru	Zarz. M.
5	Trysko Adam	1893, Kraków	Marcin, Antonina	"	"
6	Jasipłek Marcin	1893, Kraków	Ignacy, Marja	zebr. kontroln.	PKU Kr. M.
7	Gazel Andrzej	1889 Krzywaczka	Wojciech Katarzyna	"	"
8	Jaroszyński Antoni	1888 Rymanów	Tomasz, Marjanna	"	"
9	Jabłoński Kazimierz	1894 Radwan p. Opoczno	Walenty, Julja	"	"
10	Löwenthal Jakób	1887 Jarosław	Salomon, Nechume	"	"
11	Sztajnberg Salomon	1912, Kraków	Leizer, Hinda Goldstein	poboru	Zarz. M.
12	Spektor Adolf	1912, Kraków	Mordche, Chaja	"	"
13	Trela Jan	1912, Kraków	Wojciech Anna Urbanik	"	"
14	Trzyna Zbyszek	1912, Kraków	Piotr, Zofja Paszkiewicz	"	"
15	Woźniak Mieczysław	1912, Kraków	Stefan, Eleonora Radwan	"	"
16	Wolman Aron	1912, Kraków	Szlama, Chawa Pozner	"	"
17	Faczyński Marjan	1889, Lwów	Ludwik, Karolina	zebr. kontroln.	PKU Kr. M.
18	Jary Alfons	1897, Kraków	Adolf, Józefa	"	"
19	Wójcikiewicz Mikołaj	1895, N. Sącz	Józefat, Teofila	poboru	Zarz. M.
20	Eisenberg Izak	1891, Truczyn	Jankel, Cylka	"	"
21	Chmielewski Stanisław	1893 Warszawa	Marjanna	"	"
22	Brzeziński Stanisław	1893, Pruszków p. Warszawa	Józef, Janina	"	"
23	Masłoń Antoni	1902, Kraków	Tomasz, Urszula	zebr. kontroln.	PKU Kr. M.
24	Suchalski Jan	1897, Kraków	Kazimierz, Małgorzata Opłaczka	"	"
25	Wilczyński Józef	1897, Hołorubińce p. Poznań	Stanisław, Zofja	poboru	Zarz. M.

L. p.	Nazwisko i imię	Rok i miejsce urodzenia	Imiona rodziców	Uchyla się od	Doprow. do PKU
26	Wilder Dawid Lakritz	1896, Łopaty	Józef Larisch Sura	zebr. kontroln.	PKU Kr. M.
27	Weintraub Samuel	1908, Kraków	Regina	poboru	Zarz. M.
28	Weissvogel Hersch	1907, Kraków	Fema	"	"
29	Winiarski Stanisław	1908, Kraków	Jan, Anna Majewska	"	"
30	Jewut Mojżesz	1894, Kraków	Aron, Anna	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
31	Jędras Józef	1894, Kraków	Jakób, Marja	"	"
32	Jędrzejewski Wojciech	1894, Krzyżanowice	Józef, Józefa	"	"
33	Gażek Wincenty	1895, Kraków	Marja	"	"
34	Hochfeken Anzel	1888, Stawy	Salomon, Biza	"	"
35	Hopfenberg Zajwel	1894, N. Korczyn	Nuchem, Chana	"	"
36	Horowitz Józef	1895, Kraków	Leib, Ruchla	"	"
37	Hernball Jechiel	1886, Lwów	Chajm, Dawid Estera	poboru	Zarz. M.
38	Dudzik Józef	1887 Janowice	Jan, Marja	"	"
39	Placek Franciszek	1896|1897 Woźniki p. Wadowice	Jan, Franciszka	"	"
40	Zulauf Michał	1899 Peczeniżyn	Karol, Antonina	wcielenia	PKU Kr. M.
41	Tellermann Izaak	1894, Strzelce	Natan, Chaja	poboru	Zarz. M.
42	Münnich Stefan	1888, Kraków	Leopold, Sebalda	zebr. kontrol.	PKU
43	Wachsberg Salomon Józef	1892, Kraków	Mojżesz, Anna	poboru	Zarz. M.
44	Jekiszyn Łukasz	1889, Kraków	Salomon, Paula	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
45	Taranowski Antoni	1889, Kraków	Władysław Wiktorja	wcielenia	"
46	Jędrzejak Jan	1897 Michałkowice	Józef, Marja	zebr. kontrol.	"
47	Żelisko Józef	1902, Kraków	Andrzej, Anna	"	"
48	Sydor Wiktor	1901, Lubień	Teodor Klementyna	służby wojsk.	"
49	Sujecki Marjan	1888 Warszawa	Jakób, Eleonora	zebr. kontrol.	"
50	Słusz Walenty	1888 Nowosielec p. Przeworsk	Michał, Wiktorja	"	"
51	Ziarkiewicz Leopold	1896 Stanisławów	Leopold, Marja	"	"
52	Żabner Jakób	1896 Biedrzykowice	Zalel, Toni Millet	"	"
53	Gradal Henryk	1889, Płoki	Andrzej, Zofja	"	"

L. p.	Nazwisko i imię	Rok i miejsce urodzenia	Imiona rodziców	Uchyla się od	Doprow. do PKU
54	Tretiak Józef	1888, Kraków	Józef, Zofja	poboru	Zarz. M.
55	Irzycki Józef	1892, Kraków	Karol, Emilja	„	„
56	Hadnicki Jan	1896 Gubernia Łomżyńska	Adam, Józefa	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
57	Gorączko Karol	1895, Wyciąże p. Kraków	Kazimierz Marjanna	„	„
58	Goldberg Mordka	1894, Miechów	Alter, Szyfra	„	„
59	Flasiński Bolesław	1902 Wieliczka	Adolf, Zofja	„	„
60	Kornblitt Abe	1894 Rożniatyn p. Mielec	Hena	poboru	Zarz. M.
61	Triedlich Mojżesz	1895, Kraków	Eljasz, Rozalja	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
62	Gładysz Stanisław	1900 Borowina	Walenty Franciszka	„	„
63	Uhof Aleksander	1896, Tuła	Jan, Marja	„	„
64	Słowianin Wincenty	1896, Łódź	Ignacy, Stanisława	„	„
65	Stoch Stanisław	1898 Borzęcin p. Brzesko	Jan, Marja	„	„
66	Godzik Antoni	1897, Kraków	Andrzej, Ludwika	„	„
67	Breinbard Leon	1899, Rohatyn	Ozjasz, Brosla	ćwicz. rezerw.	„
68	Sobelman Hendel	1900, Kraków	Wolf, Tilla	wcielenia	„
69	Suder Aleksander	1908, Kraków	Michał, Estera	ćwiczeń	„
70	Zawodny Władysław	1898, Stryj	Franciszek, Marja	wcielenia	„
71	Teslar Andrzej	1895, Trzyniec p. Cieszyn	Barbara	poboru	Zarz. M.
72	Skołdam Marjan	1909, Kraków	Józef, Julja Kozier	„	„
73	Skruchwa Bronisław	1909, Kraków	Karolina	„	„
74	Tkacz Włodzimierz	1909, Kraków	Ludwik, Helena Lewandowska	„	„
75	Vogelhut Józef	1909, Kraków	Dorota	„	„
76	Zawadzki Franciszek	1909, Kraków	Magdalena	„	„
77	Stolarz Jan	1900 Kocmyrzów	Tadeusz, Marjanna	służby wojsk.	PKU Kr. M.
78	Trojanowski Tadeusz	1891, Kraków	Władysław, Karolina	zebr. kontrol.	„
79	Żbik Roman	1904, Kraków	Piotr, Anna	„	„
80	Ściński Izydor Teofil	1889, Łączyca	Jan, Petronela	„	„
81	Sułek Władysław	1890	Jan, Magdalena	„	„
82	Wrona Zygmunt	1889, Ręczyce	Jan Józefa	„	„

L. p.	Nazwisko i imię	Rok i miejsce urodzenia	Imiona rodziców	Uchyla się od	Doprow. do PKU
83	Zajdlic Maurycy	1909, Kraków	Markus Szwarz, Chana Zajdlic	poboru	Zarz. M.
84	Zieliński Eugenjusz	1909, Kraków	Feliks, Marja Kseniewicz	"	"
85	Żak Tadeusz	1908, Kraków	Józefa	"	"
86	Żydek Marjan	1908, Kraków	Andrzej, Rozalja Migda	"	"
87	Wiśniowski Jan	1896, Kraków	Walenty, Anna	"	"
88	Werebjowski Wolf	1896, Kraków	Michał, Małka	"	"
89	Świeróg Józef	1907, Kraków	Wojciech, Franciszka, Grzybek	"	"
90	Tomasiewicz Józef	1896, Kraków	Andrzej, Marja Bogusz	"	"
91	Gębicki Jan	1895 N. Brzesko	Wincenty, Tekla	zebr. kontrol,	PKU Kr. M.
92	Gersten Salomon	1894, Baranów	Aron, Ryfka	"	"
93	Graber Berl	1898, Kraków	Kalman, Marja	"	"
94	Goldberg	1894, Miechów	Alter, Szyfra	"	"
95	Glica Mikołaj	1895, Kraków	Jan, Anna	"	"
96	Herstein Adolf	1899, Kraków	Jakób, Karolina	"	"
97	Halemand Mendel	1894 Drohobycz	Józef, Sara	"	"
98	Grünbaum Peisech	1894 Kańczuga	Adolf, Lea	"	"
99	Glücksman Szymon	1897, Kraków	Michał, Cyla	"	"
100	Jarosiewicz Józef	1898, Łódź	Jan, Agnieszka	"	"
101	Jachowicz Ignacy	1892 Dzierzkowice	Jan, Ludwika	"	"
102	Gorczyński Bronisław	1891 Kołomyja	Władysław, Elżbieta	"	"
103	Filiński Bolesław	1892, Kraków	Feliks, Marja	"	"
104	Galos Jan	1901, Kraków	Jan, Agata	"	"
105	Izaak Izrael	1895 Wierzchosławice	Szymon, Róża	"	"
106	Hornik Berl Zwirn	1896, Tyczyn	Majer, Róża	"	"
107	Jarnuszkiewicz Stanisław	1889 Fanisławice	Stanisław, Helena	"	"
108	Takiel Alfons	1896, Kraków	Stanisław, Marja	"	"
109	Opoka Ludwik	1896 Kamionka Wielka	Michał, Malbina	"	"
110	Kam Mojżesz	1902, Tarnów	Ignacy, Beila	wcielenia	PKU Kr. M.

L. p.	Nazwisko i imię	Rok i miejsce urodzenia	Imiona rodziców	Uchyla się od	Doprow. do PKU
111	Grymblat Moszek Aron	1892 Sandomierz	Szlama, Schajndla	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
112	Padechowich Bolesław	1896 Rachwałowice	Paweł, Marjanna Stastkiewicz	poborn	Zarz. M.
113	Wasserlanf Izaak	1892 Łapanów	Juljusz, Anna	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
114	Golewski Michał	1893 Rymanów	Jan, Józefa	„	„
115	Goldberger Jakób	1887 Wieliczka	Dawid, Mirla	„	„
116	Grecki Józef	1909, Kraków	Szymon, Marja	ćwicz. wojsk.	„
117	Huppert Seinel	1900 Lanckorona	Hirsch, Leonora	zebr. kontrol.	„
118	Judas Abraham	1898 Sostol	Berym, Schena	„	„
119	Hormung Feliks	1894, Kraków	Jan, Marja	„	„
120	Gołąb Stanisław	1895 Lanwanowa	Jacenty, Jadwiga	„	„
121	Grzybczyk Antoni	1897, Lusina	Jan, Marja	„	„
122	Goliński Teodor	1894, Kozubów p. Pińczów	Karol, Franciszka	„	„
123	Kluger Hirsch	1898, Kraków	Salomon Wetstein, Beila Kluger	służb. wojsk.	„
124	Beller Jakób	1888, Lwów	Lajb, Jetty	zebr. kontrol.	„
125	Bełchatowski Szaja	1889, Klwów p. Opoczno	Luzer, Raizla	„	„
126	Katz Jakób Löbel	1893, Kraków	Eizes, Sabina	poboru	Zarz. M.
127	Szildkraut Berl Bernard	1889 Moszczanice p. Sanok	Tobiasz, Ryfka Rigler	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
128	Milgramm Mojżesz	1887 Ostrowiec	Paweł, Ryfka	„	„
129	Poturalski Karol	1890, Lwów	Władysław, Świętosława Piasecka	„	„
130	Neuman Majer	1894 Sędziszów	Naftali, Sziwa	poboru	Zarz. M.
131	Mielczarek Stanisław	1899, Dymki p. Kalisz	Andrzej, Małgorzata	zebr, kontrol.	PKU Kr. M.
132	Eisen Jakób	1899, Ostrowa	Maurycy, Mirla Wasserlauf	służby wojsk.	„
133	Tobola Franciszek	1892 Jasienna p. N. Sącz	Jan, Helena	zebr. kontrol.	„
134	Marczewski Kazimierz	1902, Tyczyn p. Mielec	Karol Marja	„	„
135	Olko Andrzej	1887, Lenniska	Marcin, Marja	„	„

L. p.	Nazwisko i imię	Rok i miejsce urodzenia	Imiona rodziców	Uchyla się od	Doprow. do PKU
136	Iszczuciński Jan	1895 Kowno	Stefan, Marja	ćwicz. wojsk.	PKU Kr. M.
137	Jancin Michał	1891, Kraków	Mikołaj, Ewa	zebr. kontrol.	„
138	Słód Pinkus	1893, Iwańsk p. Opatów	Samu, Sprince	„	„
139	Poznański Jan	1889, Kraków	Wojciech, Wiktorja	„	„
140	Bigaj Stanisław	1895, Kraków	Józefa	poboru	Zarz. M.
141	Engländer Zygmunt	1891, Gdów p. Myślenice	Saiomon, Gusta	zebr. kontrol.	PKU Kr. M
142	Jung Adam	1892 Czartowiec p. Horodenka	Grzegorz, Karolina	„	„
143	Friedlich Bernard	1888, Kraków	Süssman Rozalja	„	„
144	Hauschel Leopold	1887, Lwów	Jan, Marja	„	„
145	Mrozowski Budzisław	1889, Chyrów p. Sambor	Karol, Rozalja	„	„
146	Hadnicki Jan	1896 gub. Łomżyńska	Adam, Józefa	„	„
147	Wałowski Marjan Ryszard	1907, Kraków	Stanisław, Tekla	poboru	Zarz. M.
148	Wróblewski Włodzimierz	1909, Kraków	Kazimierz, Wanda	„	Zarz. M.
149	Najder Piotr	1899, Kraków	Katarzyna	zebr. kontrol.	PKU Kr. M.
150	Ostafin Stanisław	1896 Trzebunia p. Myślenice	Michał, Katarzyna	„	„

63

Plan podróży Objazdowych Urzędów Miar na terenie Województwa Krakowskiego w r. 1936.

Nr. Urzędu	Powiat	Miejsce postoju (punkt wtórnej legalizacji)	Do punktu przydzielono gmin	Do punktu przydzielono użytkowników	Czas pobytu Objazdowego Urzędu Miar w miejscu postoju od—do
II.	Żywiec	Rajcza	1	83	sierpień 18—19
		Milówka	1	76	21—22
		Jeleśnia	3	128	25—26
		Sucha	3	168	Sierpień-Wrześ. 28—2
	Wadowice	Maków	2	144	Wrzesień 4—7
	Myślenice	Jordanów	4	146	Wrzesień 9—11
		Sułkowice	1	72	14—15
		Myślenice	4	222	17—23
		Dobczyce	6	204	25—28
		Gdów	1	62	30
	Bochnia	Wiśnicz N.	4	273	Październik 2—7
		Bochnia	5	458	9—23
		Uście Solne	2	101	26—27
		Niepołomice	4	144	29—31
V.	Dąbrowa	Szczucin	3	141	Kwiecień 20—22
		Dąbrowa	4	284	24—28
		Żabno	5	178	Kwiecień-Maj 30—2
	Brzesko	Radłów	1	69	Maj 5
		Szczurowa	2	91	7—8
		Brzesko	6	347	11—19
		Wojnicz	2	89	22
		Zakliczyn	3	167	25—26
	Limanowa	Limanowa	6	260	Maj-Czerwiec 28—5
		Mszana Dol.	5	130	Czerwiec 8—9
V.	Nowy Targ	Rabka	2	121	Czerwiec 12—15
		Czarny Dunajec	5	140	17—19
		Zakopane	4	283	Czerwiec-Lipiec 22—3
		Nowy Targ	6	311	Lipiec 6—14
		Szczawnica	1	59	16—17
		Krościenko	4	105	20—21
	N. Sącz.	Łącko	1	61	Lipiec 23—24
		Stary Sącz	2	117	27—29
		Piwniczna	1	53	31
		Muszyna	1	94	Sierpień 3—4
		Krynica	4	199	6—13

Dział nieurzędowy.

Zagubienie pieczęci.

Sołtys wsi Wólka Szczytyńska — gminy Wielka Głusza powiatu koszyrskiego zagubił w dniu 14 lutego 1936 r. owalną pieczęć sołtysowską z napisem: „Sołtys wsi Wólka Szczytyńska gm. Wielka Głusza, pow. koszyrskiego“.

PRZETARGI.

Więzienie w Krakowie zakupi w drodze nieograniczonego przetargu około: 1) **4.000 kg** mąki pszennej 60%, 2) **1.500 kg** słoniny grubej, grzbietowej, solonej, 3) 1.000 kg buraków ćwikłowych, 4) 500 kg marchwi, 5) 300 kg cebuli. Reflektuje się na towar zdrowy, czysty, świeży i zdatny do magazynowania. Dostawa artykułów w miarę zapotrzebowania Więzienia. Miejsce dostawy artykułów: magazyny więzienia w Krakowie, ul. Senacka L. 3, Kamienna 16 i w Podgórzu, ul. Czarnieckiego 3. Cenę za dostawy należy podać loco magazyny więzienia. Do ofert należy dołączyć próbki.

Oferty na dostawę należy składać na ręce naczelnika Więzienia w Krakowie, ul. Senacka L. 3, najpóźniej do dnia 2 kwietnia 1936 r. godz. 15-tej.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi dnia 3 kwietnia 1936 r. o godz. 9-tej.

Do ofert należy dołączyć wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy.

Oferty należy składać w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych“. Oferty mają zawierać: 1) powołanie się na ogłoszenie o przetargu, 2) wyraźne oświadczenie się, że oferent poddaje się zasadniczym warunkom przetargu, 3) żądaną cenę w walucie polskiej, 4) ilość oferowanych artykułów, 5) nazwisko i imię, dokładny adres oraz podpis oferenta. Więzienie zastrzega sobie możliwość przetargu ustnego w dniu 3 kwietnia 1936 r. o godz. 10-tej, nieprzyjęcia żadnej oferty, podział dostawy między kilku oferentów oraz zmniejszenie względnie zwiększenie ilości oferowanych artykułów. Oferty bez wadjum i próbek nie będą uwzględnione.

O szczegółowych warunkach przetargu i dostawy osoby zainteresowane mogą się informować u kierownika Działu Gospodarczego Więzienia w Krakowie, ul. Senacka L. 3, Telef. 113-18.

Naczelnik Więzienia: **W. Łączyński**
Komisarz S. W.

Więzienie w Nowym Sączu ogłasza przetarg ofertowy na dostawę niżej wymienionych artykułów żywnościowych na okres **II. kwartału** 1936 r. z dostawą natychmiastową lub częściową zależnie od artykułu w ciągu 3 miesięcy.

I. Zapotrzebowanie na mięso i tłuszcze wynosi następujące ilości: Mięsa wołowego bez kości 350 kg, Łoju 30 kg, Słoniny, świeżej, obsuszonej, mało solonej 800 kg, Flaków 300 kg.

II. Zapotrzebowanie na mąkę i kasze: Mąki pszennej kuchennej 60% 900 kg, Mąki żytniej razowej 5.500 kg, Kaszy jęczmiennej siekamej 600 kg, Pęcaku 200 kg.

III. Zapotrzebowanie na jarzynę: Cebuli 300 kg, Czosnku 4 kg, Kminku 3 kg.

IV. Zapotrzebowanie na nabiał i przyprawy: Twarogu 350 kg, Liści bobkowych 1 kg, Herbaty 1 kg.

Oferty na całkowitą dostawę wszystkich artykułów, lub też częściową należy składać w zamkniętych kopertach z napisem „Oferta" w Kancelarji Więzienia w Nowym Sączu do dnia 8 kwietnia 1936 r.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu 8 kwietnia 1936 r. godz. 12 poł. Niezależnie od przetargu ofertowego może być zarządzony przetarg ustny.

Obowiązują przepisy i normy jak dla dostaw wojskowych.

Naczelnik Więzienia

Więzienie w Tarnowie ogłasza **przetarg ofertowy** na dzień 15 kwietnia 1936 r. na dostawę różnych artykułów żywnościowych na okres trzechmiesięczny.

O bliższe informacje należy się zwacać do Zarządu Więzienia.

Naczelnik Więzienia: **S. Wojtczak**
komisarz SW.

Poszukiwania.

Sąd grodzki w Skawinie Kg. 141|36 poszukuje oskarżonego Stanisława Budzika, ur. 1|5 1918 w Trzcianie, syna Andrzeja i Moniki Pypeć, ostatnio zam. w Rzeszowie.

Sąd grodzki w Skawinie Kg. 687|35 poszukuje Izaaka Baumwolspitzera, ur. 8|8 1919 w Nienistku powiat Brzozów, woj. Lwowskie, syna Samuela i Jochwety z Kleinbergów, oskarżonego o występek z art. 257 k. k.

Sąd grodzki w Skawinie Kg. 375|33 poszukuje Kolanika Michała, urodz. 15|10 1913, syna Eljasza i Katarzyny, ucznia kołodziejskiego.

Sąd grodzki w Kalwarji Zebrzydowskiej Kg. 45|36 poszukuje osk. Jana Jurka ur. 13|4 1913, syna Józefa i Magdaleny Bogach, ur. w Przytkowicach i tam zam.

Sąd grodzki w Kalwarji Zebrzydowskiej Kg. 296|35 poszukuje osk. Tadeusza Odrowąża, ur. 23|8 1914, syna Józefa i Anny Balik, ur. w Stryszowie pow. Wadowice i tam zam.

Starostwo w Wieluniu poszukuje Antoniego Stochniaka, syna Jana i Franciszki, lat 11, ur. w Niemczech, który wydalił się z domu rodzicielskiego w Kamionce, powiatu wieluńskiego we wrześniu 1935 roku.

Urząd Wojewódzki w Toruniu K. B. Z. 8|14 zarządził poszukiwanie za Romanem Czaplickim, ur. 3 września 1883 r. na Podolu, synem Henryka i Marceli z domu Bernard.

Starostwo we Włoszczowie poszukuje Franciszka Niedbałę, syna Jana i Agnieszki, ur. 4 kwietnia 1904 r, we wsi Gruszczyn, gm. Krassin.

Odwołanie poszukiwania.

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie za oskarżonymi: 1) Zenonem Jabłocińskim, 2) Antonim Jastrzębem. (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 3|34 str. 19.)

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie za Janem Płoskonką (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 18|34 str. 239) — a to wobec umorzenia postępowania karnego przeciwko niemu.

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie za Władysławem Bojdokiem (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 4|35 str. 40),

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie zarządzone za Michałem Atamanczukiem (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 11|35 str. 112) — zpowodu umorzenia sprawy przeciwko niemu.

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie za Salą Gleicher (Krakowski Dzienik Wojewódzki Nr. 28|35 str. 294) — a to wobec umorzenia postępowania przeciwko niej.

Sąd Grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwania zarządzone za Tlałką Wincentym, (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 11|35 str. 113) a to wobec umorzenia postępowania przeciwko niemu.

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie za Józefem Świdergałem, (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 5 z r. 1935 str. 39,) a to wobec umorzenia przeciwko niemu postępowania karnego.

Sąd grodzki w Zatorze odwołuje poszukiwanie za oskarżonym Antonim Ludwikiem Kręciochem, ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim Nr. 12 z dnia 15 maja 1935 r.

Urząd Wojewódzki Białostocki odwołuje poszukiwania zarządzone za Stanisławem Stępieniem.

Poszukiwania zarządzone przez Urząd Wojewódzki w Wilnie za Iwanem Bachmutem vel Bohmutem zostały odwołane.

Zwinięcie pośrednictwa pocztowego.

Z dniem 14 marca 1936 r. zostało zwinięte pośredoictwo pocztowe w Skawie. Wieś Skawę włączono do miejscowego obszaru pocztowego agencji p. Skawa.

Zagubienie względnie kradzież dokumentów zgłosiły następujące osoby:

1) Głogowski Józef, Zakopane, ur. 12 marca 1893 r. w Monasterzyskach, pow. Buczacz, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Nowy Targ.

2) Kuderski Szczepan, ur. 24 grudnia 1897 r. w Golczowicach, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Wadowice.

3) Malczyk Mateusz. Bolęcin Nr. 99, zagubienie dowodu tożsamości konia Serja B. Nr. 58347.

4) Ogorzały Kazimierz, ur. 8 maja 1887 r. w Starym Sączu, zam. w Krakowie przy ul. Pańskiej Nr. 8, zniszczenie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto

5) Einhorn Samuel, Kraków, Wielopole Nr 9. m, 7, zagubienie paszportu na wyjazd do krajów europejskich i pozaeuropejskich, wydany przez Konsulat Generalny R. P. w Berlinie.

6) Pyzioł Franciszek, Modlnica, zniszczenie dowodów tożsamości koni: 1) (klacz) Serja E. Nr. 263711 i 2) (wałach) Serja D. Nr. 63335 wystawionych przez R. I. K. w Krakowie.

7) Sroka Franciszek, Rozkochów, zagubienie dowodu tożsamości konia Serja D. Nr. 157249, wystawionego na nazwisko: Władysław Górecki, Spytkowice Nr. 183.

8) Puchalski Stanisław, ur. 7 stycznia 1908 r. w Rudawie, zam. w Krakowie przy ul. Lubomirskich Nr. 9, zagubienie książeczki wojskowej z kartą mob. wydanej przez P. K. U. Wadowice.

9) Fischerówna Anna, Bochnia, ul. Czackiego Nr. 7, zagubienie świadectwa maturycznego wydanego przez Dyrekcję Państwowego Gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Bochni.

10) Słowik Antoni, zagubienie książeczki wojskowej wystawionej przez P. K. U. Wadowice (rocznik 1891).

11) Dr. Koleńska Walerja Antonina, zagubienie dokumentu na prawo wykonywania praktyki lekarskiej, wydanego przez Lwowski Urząd Wojewódzki Wydział Zdrowia Publicznego L. Z. R. lek. 75|30 z daty Lwów 5 marca 1930.

12) Müller Tadeusz, Jordanów, zagubienie pozwolenia Nr, 20170 na prawo prowadzenia samochodów, przeznaczonych do użytku prywatnego, wydanego przez komisarjat Rządu na m. st. Warszawę z ważnością do 5 września 1932.

13) Górski Jan, Krynica-Zdrój, ur. w r. 1901, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Jasło.

14) Schiffówna Helena, Bochnia, kradzież legitymacji uniwersyteckiej, upoważniającej do zniżki kolejowej, wydanej przez Uniwersytet Jagiell. w Krakowie.

15) Rejowski Antoni, nauczyciel w Smolicach pow. Wadowice, zagubienie legitymacji urzędowej.

16) Gurenreich Izak, ur. 16 stycznia 1899 r. w Wiśniczu Nowym i tam zamieszkały, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Powiat.

17) Prostak Antoni, ur. 14 września 1903 r. w Woli Filipowskiej, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Wadowice.

18) Berglas Dawid, s. Racheli, ur. 7 maja 1906 r. w Ryglicach, p. Tarnów, zniszczenie dokumentu wojskowego wydanego przez P.K.U. Tarnów.

19) Giermański Leon, ur. 19 stycznia 1905 r. w Zagórzu ad Łękawica p. Wadowice, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Kraków-Miasto.

20) Wajdzik Józef, ur. 25 kwietnia 1913 r w Stryszowie p. Wadowice, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Wadowice

21) Pasztuszak Franciszek, Kamionna, ur, 21 stycznia 1911 r. w Kamionnej p. Bochnia zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Bochnia.

22) Garzeł Antoni, ur. 1 listopada 1890 r. w Chełmie, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Powiat.

23) Brzeziński Jan, ur. 15 grudnia 1907 r. w Przytkowicach, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Wadowice.

24) Aichner Szyja, Bielsko, ur. 13 listopada 1910 r. w Krakowie, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków, oraz dowodu osobistego wystawionego przez Magistrnt m. w Białej.

25) Frąc Józef, ur. 29 września 1910 r. w Radgoszczy, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

26) Prokopowicz Zygmunt, ur. 17 grudnia 1900 r. w Hrudopolu p. Kosów-Poleski, kradzież dokumentów osobistych: 1) książeczki stanu służby oficerskiej wydanej przez P.K.U. Białystok, 2) indeksu studjów wydanego przez Dyrekcję Kursu Ogrodniczego przy wydziale rolniczym U. J. w Krakowie, 3) świadectwa z ukończenia 6 klas gimnazjalnych wydanego przez Dyrekcję gimnazjum P. A. Aleksandrowa w Białymstoku 4) legitymacji na prawo noszenia Krzyża Litwy Środkowej, wydanej przez Dowództwo II Armji w Lidzie, 5) zaświadczenia na prawo noszenia odznaki Frontu Litewsko Białoruskiego, i odznaki miasta Wilna, wydanego przez Kompanję Sztabową II Dywizji Litewsko Białoruskiej, oraz 6) karty rejestracyjnej do udziału w ziemi wydanej jako ochotnikowi W. P. przez Kompanję Sztabową Dowództwa II Armji w Lidzie.

27) Klag Władysław, ur. 18 kwietnia 1913 r. w Krakowie, zagubienie książeczki wojskowej wraz z kartą mob. wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

28) Sapok Paweł, Toruń, zagubienie zaświadczenia o spisie dla statku Nadzieja, wydanego przez Państw. Zarząd Wodny w Krakowie.

29) Jagocha Władysław, ur. 9 listopada 1893 r. w Wołowicach, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P.K.U. Kraków-Powiat.

30) Inż. A. C. Sonanini, Trzebinia, zagubienie dowodu tożsamości z daty Starostwo Chrzanów 16 stycznia 1935 r. Nr. 13758.

31) Drwal Jan, ur. 5 marca 1896 r. w Krzyżu p. Tarnów, s. Andrzeja i Łucji, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Tarnów.

32) Mizia Jan, ur. 14 grudnia 1901 r. w Sopotni Małej p. Żywiec, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U Żywiec.

33) Stachura Karol, ur. 13 października 1904 r. w Sopotni Wielkiej p. Żywiec, zagubienie książeczki wojskowej wystawionej przez P. K. U. Bielsko.

34) Zoń Stanisław. ur. 13 marca 1896 r. w Starej Wsi p. Limanowa, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Nowy Targ.

35) Heinrich Günter, Kraków, ul. Piotra Michałowskiego Nr. 11 m. c. zniszczenie legitymcji uniwersyteckiej Nr. 2296 upoważniającej do zniżki kolejowej, wydanej przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie.

36) Blühbaum Józef, ur. 27 maja 1897 r. w Krakowie i tu przy ul. Gertrudy Nr. 16 zamieszkały zagubienie książeczki wojskowej wraz z kartą mob. wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

37) Zanker Michał, ur. 27 listopada 1909 r. w Woli Radziszowskiej, kradzież dokumentów osobistych: 1) książeczki wojskowej z kartą mob. wydanej przez P. K. U. Kraków Powiat, 2) dowodu osobistego wydanego przez Zarząd Miejski w Krakowie, 3) metryki urodzenia wydanej przez Urząd Metr. Gminy izraelickiej w Myślenicach.

38) Goldman Aron, syn Izaaka i Lotti, ur. 1 maja 1898 r. w Nowym Targu, zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Nowy Targ.

39) Olszewski Jan, ur. 12 lipca 1899 r. w Krakowie, kradzież książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

40) Ebel Zyszard, Kraków Poowale 7 m. 1 kradzież dowodu rejestracyjnego KR. 95331 samochodu osobowego marki „Fiat" wystawioneyo przez Urząd Wojewódzki Krakowski na nazwisko Tadeusza Korna jako właściciela powyższego samochodu.

41) Nicpoń Tomasz, ur. 22 września 1912 r. w Szczurowej, pow. Brzesko, zam. w Krakowie przy ul. Dekorta Boczna 10, kradzież książeczki wojskowej wraz z kartą mob. wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

42) Cholewa Andrzej, ur. 30 listopada 1901 r. w Górce, p. Brzesko, zam. w Krakowie przy ul. Dekerta Boczna 10, kradzież książeczki wojskowej wraz z kartą mob. wydanej przez P. K. U. Kraków-Miasto.

Z Państwowej Szkoły Hygjeny.

W dniu 16 kwietnia 1936 r. rozpocznie się w Państwowej Szkole Hygjeny VIII-y kurs dla lekarzy Ośrodków Zdrowia.

Pewnej liczbie lekarzy przyznane będą stypendja na kurs.

Zgłoszenia przyjmuje i informacyj udziela Sekretarjat Państwowej Szkoły Higjeny, Warszawa, Chocimska 24, do dn. 10 kwietnia.

Adres Redakcji I Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. — **Przedpłata na rok 1936 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł., kwartalna 4·50 zł.**

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia „Krakowska" Kraków ul. św. Jana 13, tel. 144-65, pod zarzadem A. Gablankowskiego